

Televisiojulkisuus ja kansanvalta

Gallup ja kansanvalta -kirjastani julkaisemassaan kritiikissä "Ideologi valloittaa demokratian" (Tiedotustutkimus 4/1986) Kauko Pietilä varoittaa lukijoita alistumasta "päätöksentekijäin toiminnan välineiksi Rusin antidemokraattisen, jyrkän autoritaarisen ohjelman mukaisesti". Osaltani olisin toivonut, että Pietilä olisi jättänyt kirjan lukijoiden omaan harkintaan, onko heidän "alistuttava" kirjan sisältämien "ohjelmien" välineiksi.

Olen korostanut kirjassani kansalaisten ja hallitsijoiden välisen konsultaatiosuhteen merkitystä. Perustelut löytyvät kirjasta. Aukkoja niistä löytää niin ikään helposti, mutta metsän erottanee puilta.

Minulla on tietty halu nähdä Pietilän

kritiikki hänen "utooppisen journalismikonseptionsa" välineenä: journalismissa ei saa olla lähettäjiä ja vastaanottajien välistä eroa, eikä yhteiskunnassa näin muodoin päättäjiä ja muiden välistä eroa. Tästähän hyvässä konsultaatiosuhteessakin on kyse.

Olisin kiinnostunut tietämään - mikäli keskustelua jatkettaisiin - mikä on Pietilän utooppisen journalismin ja hänen poliittisen teorian välinen suhde. Journalismihan ei muodosta omaa autonomiaansa. Omalta osaltani olen sijoittanut journalismin liberalistis-demokraattiseen teoriaan ja pohtinut sen ongelmia.

Ja lopuksi: medialla tarkoitan joukkoviestimiä. Tarkka käänös on tietenkin "välineet". Media-sana on kuitenkin lyhyt ja väljä. Sitä paitsi varsin vakiintunut myös suomalaisessa käytössä.

Alpo Rusi